

Ἰσως ἄλλη ἐπιγραφὴ σωζομένη ἔξωθε τοῦ ναοῦ τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς τοῦ κειμένου πλησίον τῆς εἰς τὴν κάτω πόλιν ἐκ τῶν βορειονατολικῶν πυλώνων ἀγούσης ὁδοῦ, ἔχει σχέσιν τινὰ πρὸς τὴν κλείσιν τοῦ ἄνωθε μνημονευθέντος πυλῶνος. Χρονολογεῖ τὴν ἐπισκευὴν ἢ κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ ταύτης, ἔργον ὅπερ εὐαρμοστως δύναται νὰ θεωρηθῇ σύγχρονον μετὰ τῆς καταστροφῆς τῆς εἰς τὸν ἄλλον πυλῶνα ἀγούσης ὁδοῦ. Ἡ δ' ἐπιγραφὴ ἀναφέρει τὸ ἔτος 1738.

5. AB VRBE AD ARCEM VIA HAEC
PERF. BARBAD. BALBI
PRAEF. AETA. AN. XXVI
A. D. MDCCXXXIII.

Ἐπὶ Ἑνετῶν οἱ ἐν τῇ κάτω πόλει ναοὶ οἱ μὲν ἦσαν τῶν Δυτικῶν, οἱ πλείστοι δὲ τῶν Ἀνατολικῶν. Τῶν μὲν Δυτικῶν ὁ ἐπ' ὀνόματι «Ἀγίας Μαρίας τῶν Χαρίτων», Santa Maria delle Grazie, τιμώμενος ἀναφέρεται παρὰ τῷ Κατραμῇ¹ ὡς ἰδρυθεὶς κατὰ τὸ ἔτος 1488 ἐπισκοπεύοντος τοῦ λατινοεπισκόπου Μάρκου Δε-Φραγκέσκου. Σχεδὸν ἐντελῶς κατηρειπωμένη κεῖται τὰ νῦν ἡ ἐκκλησία αὕτη, παθοῦσα ἐκ σεισμῶν. Ἐπὶ δὲ τῶν παραστάδων τῆς εἰσαγωγούσης εἰς τὴν ἐκκλησίαν κυρίας θύρας ἀναγινώσκονται, ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς τῷ εἰσιόντι (6), ἐπὶ τῆς δεξιᾶς (7) καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπερθυρίου (8):

Καὶ αἱ μὲν πρῶται δύο ἐπιγραφαὶ φαίνεται ὅτι σχηματίζουσι τὸ ὄνομα Hipolito Veronese. Τὸ δ' ἐπὶ τοῦ ὑπερθυρίου ἀνάγραμμα δηλοῖ ὅτι ἐν τῷ ναῷ τούτῳ ἐτηρεῖτο ἐν τῷ ἄρτοφορίῳ ὁ μυστικὸς ἄρτος διὰ τοὺς ἀσθενοῦντας.

¹ Ἀνάλεκτα, σελ. 480.